Mõnni teiseperre emma ei tahha ommast emma puust lahkuda, waid jookseb ikka koeo emma jure nago mõnni ellitud norik, kes omma noort meest ei armasta; agga sesuggune on jubba teist enne armastanud ja ei olle siis ka suremast wäärt, et ikka emma jure kaebama lähhäb. Kes siis tahhab tähhele panna, se woib siiski abbi leida. Hakkab teine perre wälja tullema, siis wõtta üks õlle-klaas pahhema kätte ja anne-tiiw parrema kätte ja wahhi terrawaste wanna pu ees, siis saad sa nähha, kui emma wälja tulleb ja pühhi tassakeste klasi sisse ja panne arw rie ülle, et ta ummase ei jä, tulle pu eest ärra ja wata, kuhhu pole teised heitwad. On perre jubba hakkanud oksa heitma, siis purtsu ommast suust õllut nende peale, et need ennam lendo ei sa, siis heidab teine perre nende jure, purtsa weel õllut peale ja leika oksa ots mahha, panne oksaga alt lugist oksa ots sisse, siis hakkawad kohhe pu sisse jooksma. On keik jubba suremast pu sees, siis lasse se wässinud emma nende jure — sest emma wässitab ennast klasi sees ärra, et tal ennam lusti ei olle, emma jure jooksta! — kül ta siis paigale jääb.

Heidab üks perre ühhe põesa sisse, ehk jämmeda pu ümber, ehk aea sisse, siis peab se pu, kus sisse nemmad peawad pandud sama, külma weega märjaks kastetama ja suggo mee ja ormi ehk pojo-rohtudega seest ülle nühhitama, et kenna hais pu sees saab ollema. On pu walmis, siis peab sedda ni liggi kui woimalik, lindude liggi pannema, agga ikka tule peale, et hais nende kätte tulleb ja kui siis woimalik on, peab katsuma esmalt lussikaga mõnni kümmekond linda pu sisse panna ehk ühhe oksa tassakeste ärra leikama ja linnud sellega messipu sisse pannema, siis jookswad teised ka järrele. Waljust ei woi nendega ümber käia, sest et emma kergeste woib wigga sada ja siis on perre raiskus. Kitsast kohhast ei tahha nemmad ni rutto wälja tulla, sellepärrast ei pea aega pitkaks pannema, kui se ka kauem turib, et keik on pu sisse läinud.

Kui emma jubba pu sees on, mis mitte igga kord nähha ei olle, siis tunnukse sedda